

สุภัทรา สันติวัฒนา 2550: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพนักงาน  
โรงงานผลิตน้ำมันพืช วิทยาลัยวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรม) สาขาจิตวิทยา  
อุตสาหกรรม ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสกร เงินดี,  
กศ.ม. 178 หน้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในองค์กร  
2) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์  
ระหว่างการรับรู้ภาวะผู้นำกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง 4) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อ  
ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างคือพนักงานของบริษัทผลิตน้ำมันพืชแห่งหนึ่งในจังหวัด  
พระนครศรีอยุธยา จำนวน 140 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ  
เลือกตอบ และแบบมาตราส่วนประเมินค่า ข้อมูลที่ได้รับการตรวจแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง นำมา  
วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน  
มาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และ การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) พนักงานส่วนใหญ่มีคะแนนความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับปาน  
กลาง 2) พนักงานที่มีตำแหน่งงานและการศึกษาต่างกันมีความพร้อมในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัย  
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) การรับรู้ภาวะผู้นำต่างกันส่งผลให้พนักงานมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง  
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) การรับรู้ความสามารถตนเอง มีความสัมพันธ์กับความ  
พร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มี  
ความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6) อายุงาน การ  
รับรู้ความสามารถตนเอง และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร สามารถร่วมกันทำนาย ความพร้อมในการเรียนรู้  
ด้วยตนเองได้ร้อยละ 61.6 โดย เรื่องของการรับรู้ความสามารถตนเอง สามารถทำนายความพร้อมในการเรียนรู้  
ด้วยตนเองได้ดีที่สุด รองลงมาคือ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร และ อายุงาน ตามลำดับ อย่างมีนัย  
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

51 11 50